



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**



Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR.25/2014

privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală
de soluționare a contestațiilor sub nr.906560/02.04.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr..X./27.03.2013, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/02.04.2013 asupra contestației formulată de SC .X. SRL, cu sediul în .X. și sediul de corespondență în str.X.

Societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.C - B .X./20.02.2013 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor în ceea ce privește suma totală de .X.lei reprezentând :

- .X.lei accize pentru alte tutunuri de fumat,
- .X.lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X.lei penalități de întârziere.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere nr.C - B 2/13.05.2013 a fost primită de societate în data de 27.02.2013, sub semnătură și ștampilă, iar contestația a fost înregistrată la Autoritatea Națională a Vămirilor în data de 25.03.2013 sub numărul .X., conform ștampilei registraturii aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SRL din .X..

I. Prin contestația formulată societatea solicită revocarea în tot a Deciziei de impunere nr.C-B .X./20.02.2013 și a Raportului de inspecție fiscală emise de Autoritatea Națională a Vămirilor întrucât activitatea principală pe care o desfășoară este cultivarea cerealelor și în subsidiar cultivarea tutunului care presupune fertilizarea solului, erbicidarea, semănarea, plantarea, îngrijirea culturii de tutun, recoltarea frunzelor de tutun, uscarea acestora și predarea lor în vederea supunerii unei prime etape de procesare. Contestatara susține că nu este unitate prim-procesatoare și nu desfășoară nici un fel de activitate care să implice prelucrarea tutunului sau care să aibă ca rezultat final tutunul brut/parțial prelucrat.

Societatea arată că în urma controlului fiscal efectuat de Autoritatea Națională a Vămirilor, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale de plată reprezentând accize pentru alte tutunuri de fumat și accesoriile aferente pe considerentul că agentul economic avea obligația să obțină autorizație de operator economic comerciant de tutun brut și/sau parțial prelucrat, în conformitate cu prevederile art.206⁶⁹ alin.10) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, introdus prin art.1, pct.20 din OUG nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale.

Societatea consideră că organele de inspecție fiscală au efectuat o nelegală și netemeinică interpretare a prevederilor legale indicate ca temei juridic deoarece noțiunea de tutun brut/parțial prelucrat a fost consacrată expres abia de la data de 30.07.2010, prin intrarea în vigoare a HG nr.768/2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal. Activitatea societății se rezumă exclusiv la preluarea răsadurilor de la prim-procesator, cultivarea lor, recoltarea, menținerea la uscat și predarea produsului agricol astfel recoltat înapoi la prim-procesator.

De asemenea societatea susține că tutunul frunză nu se încadrează la nici un punct din clasificarea legală privind accizarea și prin urmare, cultivatorii acestora nu erau nici la data supusă controlului și nici în prezent subiecții legii fiscale din perspectiva aplicării regulilor privitoare la plata accizelor.

În concluzie, societatea susține că, în mod cert, cultivatorul de tutun nu desfășoară nicio activitate de primă transformare/procesare a tutunului cultivat, astfel încât aplicarea prevederilor legale invocate de organele de inspecție fiscală este nelegală și solicită revocarea actelor administrativ fiscale.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 20.02.2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.C-B .X./20.02.2013, contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor au constatat că în perioada 01.01.2010 – 31.12.2012 contestatara a comercializat cantitatea totală de .X.kg. tutun brut/parțial prelucrat către SC .X.SRL.

De asemenea, organele vamale au constatat că în perioada controlată societatea SC .X. SRL nu a deținut autorizație de operator economic comerciant de tutun brut/parțial prelucrat și nici autorizație de prim procesator de tutun brut.

Organele vamale precizează că până la intrarea în vigoare a HG nr.768/23 iulie 2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 noțiunea de tutun brut/parțial prelucrat nu era definită din punct de vedere fiscal astfel că, până la data intrării în vigoare a actului normativ mai sus precizat această noțiune includea toate tutunurile prelucrate altele decât cele prevăzute la art.174 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, forma în vigoare la acel moment.

De asemenea, organele vamale arată că pentru perioada 23.06.2010 – 31.12.2012 erau în vigoare prevederile art.206⁶⁹ alin.10) și 11) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale.

Având în vedere că societatea nu a deținut autorizația de comerciant cu tutun brut/parțial prelucrat organele vamale arată că au fost încălcate prevederile pct.4^{2.1} din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art.206⁶⁹ alin,10) și 11) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, drept pentru care au stabilit în sarcina societății accize în sumă de .X.lei.

Pentru neachitarea la scadență a obligației de plată privind accizele, organele de inspecție fiscală au calculat, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de .X.lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal se rețin următoarele,

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestată datorează accize aferente tutunului uscat comercializat către alți operatori economici în condițiile în care nu a deținut autorizație eliberată de către autoritatea competentă pentru desfășurarea activității de comercializare a tutunului brut sau parțial prelucrat.

In fapt, în perioada 01.01.2010 - 31.12.2012 societatea contestatoare a încheiat contracte de cultivare a tutunului cu SC .X.SRL în baza cărora aceasta a pus la dispoziția cultivatorului semințe și răsaduri de tutun urmând ca producția rezultată să fie livrată către agentul economic respectiv.

În perioada verificată societatea contestată nu a deținut autorizație de operator economic comerciant de tutun brut sau parțial prelucrat și nici autorizație de prim-procesator pentru tutunul brut.

Organele vamale au stabilit că societatea contestatoare a livrat tutun brut/parțial prelucrat către agentul economic fără a deține autorizația de operator economic comerciant de tutun brut/parțial prelucrat încălcând astfel prevederile pct.4^{2.1} alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în perioada 01.01.2009-31.03.2010, prevederile art.206⁶⁹ alin.(10) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în perioada 01.04.2010-22.06.2010, respectiv art.206⁶⁹ alin.(10) din Legea nr.571/2003, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, în vigoare începând cu data de 23.06.2010.

Organele vamale au constatat că nerespectarea acestei condiții de către societatea contestată care a comercializat/achiziționat tutun brut/parțial prelucrat fără să dețină autorizație prevăzută de lege atrage calcularea și plata la bugetul de stat a accizei datorate pentru tutunul de fumat.

În drept, în perioada 01.01.2010 – 31.03.2010 erau în vigoare prevederile pct.4^{2.1} alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

"4^{2.1}. (1) Pentru asigurarea aplicării corecte și perceperii accizelor la tutunurile prelucrate, se stabilesc următoarele reguli privind comercializarea și transportul tutunului brut și al tutunului parțial prelucrat:

1.Operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea fiscală unde sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe/autoritatea vamală teritorială.

2.Tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat nu pot fi comercializate decât către un alt operator economic comerciant deținător al unei autorizații prevăzute la pct. 1 sau către un antrepozit fiscal din domeniul tutunului prelucrat.

3.Deplasarea tutunului brut sau a tutunului parțial prelucrat între operatorii economici comercianți prevăzuți la pct. 1 sau între un astfel de operator și un antrepozit fiscal trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.

4.În cazul livrării produselor prevăzute la pct. 1 către alți operatori economici decât cei prevăzuți la pct. 2, intervine plata accizelor calculate la nivelul accizelor datorate pentru alte tutunuri de fumat."

Art.206⁶⁹ alin.(10) și alin.(11) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.04.2010 – 23.06.2010 prevede:

"(10) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă teritorială;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România doar dacă acesta deține autorizația prevăzută la lit. a) ori către un antrepozitar autorizat din domeniul tutunului prelucrat;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin.(10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat."

Art.206⁶⁹ alin.(10) din Legea nr.571/2003 a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, în vigoare începând cu data de 23.06.2010 și are următorul conținut:

“(10) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producția de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuți la lit. a), trebuie să fie însoțită de un document comercial în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin.(10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.”

Scopul acestor prevederi a fost de a se asigura o bază de date la îndemâna organelor de control în care să fie înregistrați operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat, funcționarea fiind condiționată de obținerea unei autorizații.

În ceea ce privește înțelesul expresiei „tutun brut/tutun parțial prelucrat”, până la intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr.768 din 23 iulie 2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, această noțiune nu era definită din punct de vedere fiscal.

Astfel, până la această dată precizată mai sus, noțiunea de tutun brut și tutun parțial prelucrat includea toate tutunurile neprelucrate, altele decât cele prevăzute la art.174 din Codul fiscal în vigoare la acel moment.

Potrivit prevederilor art.174 din Codul fiscal și pct.4^{2.1} din Normele metodologice, toți operatorii economici care comercializau tutun brut sau tutun parțial prelucrat erau obligați să se autorizeze.

Începând cu data de 23 iunie 2010, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii

fiscale, s-a limitat posibilitatea comercializării tutunului brut sau a tutunului parțial prelucrat exclusiv către antrepozite fiscale, menținându-se obligația autorizării tuturor operatorilor economici care comercializează tutun brut sau tutun parțial prelucrat.

De asemenea, prin Hotărârea Guvernului nr.768/23 iulie 2010, pct.120.3 din Normele metodologice a fost completat la alin.4) cu definiția tutunului brut sau tutun parțial prelucrat, potrivit căreia, din punct de vedere fiscal, prin tutun brut/tutun parțial prelucrat se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.

Astfel, în perioada supusă analizei tutunul brut sau parțial prelucrat se putea comercializa fie numai către antrepozite fiscale, conform art. 206⁶⁹ alin.10) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare după 23.06.2010, fie către antrepozite fiscale/operatori economici deținători ai autorizației de comercializare de tutun brut sau parțial prelucrat în temeiul pct.4^{2.1} din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal în vigoare în perioada 01.01.2010 – 31.03.2010, respectiv al art.206⁶⁹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal forma în vigoare în perioada 01.04.2010 – 23.06.2010.

Prin aceste dispoziții s-a instituit obligația operatorilor economici care comercializează tutun brut sau parțial prelucrat să obțină o autorizație de la autoritatea competentă, iar în cazul nerespectării acestei condiții, operatorii care comercializează produse din această categorie fără să dețină autorizație, urmează să plătească o sumă aferentă cantităților comercializate la nivelul accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

Astfel, având în vedere prevederile legale menționate se reține că atât înainte de intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr.768/23.06.2010 cât și după intrarea în vigoare a acestui act normativ, operatorii economici care comercializează tutun brut sau parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de autoritatea competentă.

Astfel, având în vedere că societatea contestatoare a comercializat tutun brut sau parțial prelucrat în perioada 01.01.2010 – 31.12.2012 către alt operator economic fără a deține autorizația de comercializare de tutun brut sau parțial prelucrat în mod legal organele vamale au făcut aplicațiunea art.206⁶⁹ alin.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au stabilit în sarcina contestatoarei accize aferente cantităților comercializate în perioada verificată.

Referitor la susținerea societății că „tutunul frunză nu se încadrează la nici un punct din clasificarea legală privind accizarea și prin urmare, cultivatorii acestora nu erau nici la data supusă controlului și nici în prezent subiecții legii fiscale din perspectiva aplicării regulilor privitoare la plata accizelor”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât deși tutunul brut și parțial prelucrat nu sunt produse accizabile legiuitorul a introdus obligativitatea autorizării acestor produse în condițiile în care acestea constituie materie primă pentru producția de țigări, țigarete, țigări de foi, tutun de fumat, produse accizabile cu grad ridicat de risc în ceea ce privește evaziunea fiscală, iar interpretarea normei juridice de la art.206⁶⁹ alin.11) trebuie să țină seama de scopul avut în vedere de legiuitor la elaborarea sa condiția existenței unei autorizații pentru operatorii economici care vor să comercializeze tutun brut sau parțial prelucrat, fiind necesară pentru o atentă monitorizare a operatorilor economici din acest domeniu precum și a mișcării produselor de acest gen.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției generale legislație cod fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor transmis Direcției Naționale Anticorupție cu adresa nr..X./18.09.2012 în care se precizează că „în perioada supusă analizei, comercializarea tutunului brut sau a tutunului parțial prelucrat, se putea realiza fie către antrepozite fiscale, fie către operatori economici deținători ai autorizației de comercializare în temeiul pct.4.2.1 alin.1) pct.2 din Normele metodologice în vigoare în perioada 2008 - 31 martie 2010, inclusiv, respectiv al art.206⁶⁹alin.10) lit.b) din Codul fiscal în vigoare în perioada 01 aprilie 2010 – 23 iunie 2010.

Totodată, potrivit prevederilor pct.4.2.1 alin.1) pct.4 din Normele metodologice în vigoare în perioada 2008 – 31 martie 2010, inclusiv, respectiv ale art.206⁶⁹ alin.11) din Codul fiscal în vigoare în perioada 01 aprilie 2010 până în prezent, comercializarea acestor produse către alți operatori decât cei care aveau dreptul de a le achiziționa atrage plata accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat. [...]

În situația prezentată însă, ne aflăm în prezența unor produse care, deși nu sunt accizabile prin definiție, servesc ca materie primă pentru obținerea unor produse accizabile.

Potrivit art.206⁶⁹ alin.10) și 11) din Codul fiscal:

„10) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe :

a) operatorii economici care doresc să comercializează tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții

intercomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfășura activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă; [...]

11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin.10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat”.

Prin aceste dispoziții, s-a instituit obligația operatorilor economici care comercializează tutun brut și tutun parțial prelucrat să obțină o autorizație de la autoritatea competentă.

In cazul nerespectării acestei condiții, operatorii care comercializează produse din acea categorie fără să dețină autorizație, urmează să plătească o sumă aferentă cantităților comercializate la nivelul accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

Faptul că asupra acestor produse intervine exigibilitatea accizei, nu le face în opinia noastră, produse accizabile, produsele accizabile sunt enumerate la art.206⁶⁹ din Codul fiscal, respectiv : alcool și băuturi alcoolice, tutunul prelucrat și produsele energetice și electricitate.

In acest context, arătăm că suma la care se referă alin.11) al art.206⁶⁹ din Codul fiscal, nu are natura unei accize, aceasta fiind aferentă unui produs accizabile, ci are natura unei sume datorate pentru nerespectarea condițiilor cerute de legiuitor.

De altfel, condiția existenței unei autorizații pentru operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat, deși aceste produse nu sunt accizabile, dar urmează a fi transformate în produse accizabile, are la bază încercarea de combatere a fenomenului de evaziune fiscală în acest domeniu.

Astfel, prin condiția deținerii autorizației, s-a dorit o mai atentă monitorizare a operatorilor economici din acest domeniu, precum și a mișcării produselor de acest gen către procesatorul final.

Pornind de la această premisă, arătăm că, având natura unei sume datorate pentru nerespectarea condițiilor legale, exigibilitatea accizelor datorate potrivit alin.11) de la art.206⁶⁹ din Codul fiscal, ar trebui să intervină ori de câte ori se constată o neîndeplinire a condițiilor cerute de legiuitor, în legătură cu comercializarea acestor produse, [...]

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că dispozițiile art.206⁶⁹ alin.11) din Codul fiscal sunt aplicabile tuturor operatorilor economici comercianți de tutun brut și/sau tutun parțial prelucrat care nu s-au autorizat la autoritatea fiscală/vamală competentă”.

De asemenea, în speța de față Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat Direcției generale de legislație Cod fiscal și

reglementări fiscale lămurirea unor aspecte, iar aceasta prin adresa de răspuns nr..X./14.01.2014 a precizat că “[...] *atât înainte de intrarea în vigoare a HG nr.768/2010 prin care a fost introdusă definiția tutunului brut/tutunului parțial prelucrat, din punct de vedere fiscal, cât și după intrarea în vigoare a acestui act normativ, operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă.*

Pornind de la această premisă, arătăm că, având natura unei sume datorate pentru nerespectarea condițiilor legale, instituirea obligațiilor datorate potrivit alin.11) de la art.206⁶⁰ din Codul fiscal, ar trebui să intervină ori de câte ori se constată o neîndeplinire a condițiilor cerute de legiuitor, în legătură cu comercializarea acestor produse”.

Având în vedere că prin contestația formulată societatea nu contestă modul de calcul al obligației principale sub aspectul bazei de calcul și a cotelor aplicate, în conformitate cu prevederile art. art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia „*contestația poate fi respinsă ca : a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru sumă totală de .X.lei reprezentând accize aferente cantităților de tutun brut și/sau parțial prelucrat comercializat.

În ceea ce privește accesoriile aferente în sumă totală de .X.lei stabilite prin Decizia de impunere nr.C-B.X./20.02.2013 încheiată de reprezentanții Autorității Naționale a Vămilelor, acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în suma totală de .X.lei reprezentând accize aferente cantităților de tutun brut și/sau parțial prelucrat comercializat aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă totală de .X.lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu

modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva Deciziei de impunere nr.C-B.X./20.02.2013 emisă de Autoritatea Națională a vămilor pentru suma totală de .X.lei reprezentând :

- .X.lei accize,
- .X.lei dobânzi de întârziere,
- .X.lei penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X